

XII.

Betænkning

over

den af Statsrevisorerne afgivne Betænkning over Statsregnskabet for
Finantsaaret 1881—82.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 8de Februar 1884.)

Det paagældende Statsregnskab angiver i sin Titel at være opgjort i Henhold til midlertidig Finantslov af 1ste April 1881, forlænget ved Lovene af 31te Mai og 30te Juni s. N. samt Tillægsbevillingsloven af 20de Mai 1882, men henviser i sin Text til det Finantslovsforslag, der fremlagdes i Folkethinget den 9de November 1880, men som aldrig blev til Lov.

Da det er første Gang, at et helt Finantsaars Administration er ført i Henhold til midlertidige Bevillinger af det sædvanlige stærkt begrænsede Indhold, vil det være rigtigt at betragte noget næiere saavel disse Bevillingers Karakter som de Forhold, der have medført en saa uregelmæssig finantsiel Tilstand.

Den midlertidige Finantslov af 1ste April 1881 lyder saaledes:

„Indtil Finantsloven for Finantsaaret fra 1ste April 1881 til 31te Marts 1882 er givet (dog ikke udover den 31te Mai 1881), bemyndiges Regjeringen til foreløbig at afholde de nødvendige løbende Udgifter efter de hidtilgjældende Regler, dog at de Hovedsummer og særskilte Poster, som ere opførte i det For-

slag til Finantsloven for bemeldte Finantsaar, der er fremlagt paa Rigsdagen, ikke overskrides, samt til at opkræve de bestaaende Skatter og Afgifter.“

Ligesom Loven i sin Titel betegner sig som „midlertidig“, giver dens Text kun en „foreløbig“ Bemyndigelse til at afholde visse Udgifter og oppebære Indtægter. Den forudsætter altsaa med Nødvendighed en ordentlig Finantslov, der giver Bevillingsmagtens endelige Billigelse af den finantsielle Administration. Naar en saadan ikke opnaas, er Grundlovens Fordring ikke fyldestgjort; den foreløbige Bevilling for Indtægter og Udgifter maa efter sin egen Karakter anses for at savne Hjemmel, naar den ikke bliver dækket af den endelige grundlovmæssige Finantslov. En midlertidig Finantslovs Grundlovmæssighed i og for sig er som bekendt ofte draget i Tvivl og kan ialtfald kun opretholdes som et Udtryk for alle Lovgivningsfaktorens Billigelse af, at de løbende Forretninger fortsættes, saa at Statsmaskineriet ikke gaar istaa. Den er altsaa en fra alle Sider anerkendt Nødhjælp. Men dens Berettigelse staar og falder ogsaa hermed. Har der været blot